

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Horváth Tamás Vilmos ügyvéd által képviselt (felperes címe) felperesnek a dr. Tóth Éva jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Közép-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Pest Megyei Bíróságon 1.K.26.877/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. január 30-án kelt 1.K.26.877/2008/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 1.K.26.877/2008/6. számú ítéletét az indokolás megváltoztatásával hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes vágóló felvásárlásával és értékesítésével foglalkozott, melynek során 2006. novemberében kb. 6 millió forint értékben vásárolt fel lovakat közösségen belüli értékesítés céljából. Az adóhatóság 2006. novemberét illetően szűrőpróbaszerű ellenőrzést végzett. Az eladók közül K. L., J. és Gy. meghallgatása alapján arra a következtetésre jutott, hogy az őstermelők nem saját előállítású terméket, nem saját nevelésű lovakat értékesítettek a felperesnek. Ezért 5.847.664 Ft adóalap figyelembevételével a felperes terhére 409.000 Ft adókülönbözetet állapított meg hangsúlyozva, hogy a felperes által kifizetett ilyen összegű kompenzációs felárat levonható általános forgalmi adóként nem számolhatja el. Hangsúlyozta, hogy az eladók a lovakat kereskedelmi jelleggel értékesítették a felperesnek, azok nem minősültek saját nevelésű állatnak. Ezért a felperes által kiállított felvásárlási jegyek tartalmilag nem hitelesek.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2008. április 26-i határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte, melyben hivatkozott arra, hogy az adóhatóságnak a tényállás tisztázása körében nem szűrőpróbaszerű, hanem teljes körű bizonyítási eljárást kell lefolytatnia.

A megyei bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát az első fokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az első fokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte. Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a felperes által kiállított felvásárlási jegyeken szereplő ügyletek létrejöttek, a fizetés megtörtént. Az adóhatóság a kiállított bizonylatok formai hitelességét nem vitatta, azonban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bizonylatok tartalmi hitelessége megdőlt. A megyei bíróság úgy látta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok az alperesi megállapítást nem támasztották alá. A felperes által felvásárolt lovakat saját előállítású termékként el kellett volna fogadni. Utalt arra, hogy az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 13. § (1) bekezdés 19. pontjában meghatározott 500.000 Ft-os értékhatárt az alperes a perbeli felvásárlások vonatkozásában nem alkalmazta.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a Pp. 206. § (1) bekezdésében, az Áfa tv. 13. § (1) bekezdés 19. pontjában, 32. § (1) bekezdés a) pontjában, 35. § (1) bekezdésében, 56. § (1) és (2) bekezdésében, 58. § (1) és (3) bekezdésében, 59. § (3) bekezdésében, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 97. § (4)-(6) bekezdésében foglaltakkal. Hangsúlyozta, hogy a felperesnél más időszakra végzett ellenőrzés során olyan körülményekről szerzett hivatalosan tudomást, amelyeket a jelen eljárásban a felperessel szemben bizonyítékként felhasznált. Utalt e körben K. Gy., K. L. és K. J. nyilatkozatára hangsúlyozva, hogy a felperes olyan lovakat vásárolt fel, amelyek nem az eladók saját előállítású termékei voltak. Sérelmezte, hogy a megyei bíróság nem foglalt állást a tekintetben, hogy az értékesítésre eseti jelleggel vagy kereskedelmi tevékenység keretében került sor. Álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a ló-útlevelek és lótulajdonosi nyilvántartó betétlapok alapján a lovak eladói nem első tulajdonosok voltak. Így a kompenzációs felárra jogosító saját előállítás törvényi fogalma nem teljesült.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte hangsúlyozva, hogy saját előállítású termék nem csak saját tenyésztésből származó, saját nevelésű ló lehet. Álláspontja szerint az ügyletek megkötése során a felperes kellő körültekintéssel járt el. Hivatkozott azokra a bizonylatokra, amelynek alapján az adólevonási jog gyakorlására való jogosultsága megállapítható. Hivatkozott továbbá arra, hogy a megyei bíróság helytállóan állapította meg az adóhatósági eljárásban lefolytatott bizonyítás elégtelenségét. Utalt arra, hogy a felvásárlási jegyek a lovak külföldre szállításának időpontjában kerültek kiállításra, és tartalmilag hitelesek.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben eldöntendő kérdés, hogy az alperes által felvásárolt lovak saját előállítású termékeknek minősülnek-e a huzamosabb idejű tartás következtében, vagy továbbértékesítés történt-e az eladók részéről.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 58. § (1) bekezdése értelmében szakértőt kell meghallgatni, vagy szakértői véleményt kell kérni, ha az eljáró hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel, és az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges. A Legfelsőbb Bíróság úgy értékelte, hogy az Áfa tv. 13. § (1) bekezdés 19. pontja szerinti mezőgazdasági, illetve kereskedelmi tevékenység minősítését az adóhatóság megalapozatlanul a szükséges különleges szakértelem hiányában végezte el. Az adóhatóságnak szakértő útján kellett volna tisztáznia azt a kérdést, hogy a ló hizlalása esetén milyen súlynövekedés vagy mely időtartam elteltével válik saját előállítású termékké.

A fentiekre tekintettel a megyei bíróság érdemben helyes döntést hozott, amikor megalapozatlanság okán az alperes határozatát az első fokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az első fokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte.

A Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy áfa-elszámolás alapjául szolgáló bizonylatok tartalmi hitelessége az Art. 97. § (4) bekezdése értelmében az adóhatóságot terhelő tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségre figyelemmel szűrőpróbaszerűen nem vonható kétségbe. A bizonylatokban foglalt gazdasági esemény tényyszerűségét csak megalapozott bizonyítékok alapján lehet megdönteni. E körben mutat rá a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a más eljárásokban beszerzett bizonyítékok és az adóhatóság tudomására jutott tények csak az adózó garanciális jogainak tiszteletben tartása mellett használhatók fel az adóigazgatási eljárásban. A

Legfelsőbb Bíróság kiemeli, hogy az adóhatóság e határozatának megállapításait részben K. Gy. tanúvallomására alapozta, aki a vizsgált időszakban a felperesnek nem adott el lovat.

A kifejtettetekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet - annak indokolása megváltoztatásával - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére kötelezte.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes költségmentessége folytán az állam viseli (6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §).

Budapest, 2010. április 22.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró